

■ Відкриття виставки скульптурних робіт Сергія Олексієнка в галереї «Arteast» розпочалося з дещо несподіваної заяви молодого митця, що завтра він викраде Місяць. А оскільки значна частина присутніх вже встигла ознайомитися зі скульптурою під такою ж назвою та деякими іншими роботами, які використовували містичні знаки, то більшість ніби пірнула в морок минулого й справді повірила в можливість чогось подібного. В реальності ж те виявилось лише своєрідним нагадуванням про затемнення природного супутника Землі, яке очікувалося наступного дня.

Сергій ОЛЕКСІЄНКО

Олексій МИКИТЕНКО
письменник

Проте подорож у минуле довелось таки здійснити. І не

При огляді скульптури «Ментикора» вчуваються розпачливі голоси жителів Європи та Азії другої половини IV століття до нової ери, вловлюєш стоїн землі від на-

Варто зазначити, що при всій своїй схильності до архаїки скульптури С.Олексієнка в той же час вражають неймовірною експресією та динаміз-

життя їхніх нащадків. Поєднують, образно кажучи, лід та полум'я. Це, насамперед, відчувається в таких неординарних роботах, як «Крилата», «Рух сили», «Рівновага», «Концентрація», «Царівна». При цьому скульптор з однаковим успіхом для втілення задуму використовує шамот, граніт, мармур, бронзу, мідь, дерево.

А «Скрижалі» зі знаками магії насправді виявилися бутафорними. Як і африканський Бог «Олокун». Для Сергія Олек-

Викрадач Місяця,

або Немістична подорож у минуле Сергія ОЛЕКСІЄНКА

«Рівновага»

містичну, а реальну. Причиною того стали ті ж такі скульптури Олексієнка, які загалом можна віднести до напрямку відродження архаїки в стилі модерну. До того ж архаїки не лише національної за суттю та колоритом, а й всесвітньої. При цьому митець виявляє особливо дивовижний дар перевтілення, коли не виникає навіть щонайменшого сумніву, що те все несправжнє, нежиттєве й могло виглядати якось по-іншому.

вального тупоту коней численного війська Олександра Македонського й віриш, що в боротьбі саме з такими міфічними звірами могли загинути 30 тисяч його воїнів. «Купець», чимось подібний до сфінкса, який охороняє піраміди єгипетських фараонів, уже переносить у дивовижний світ Далекого Сходу — на Японські острови. А поряд просто гіпнотизують своєю пластичністю фігури жінок африканського континенту («Кентаври», «Ніч».

«Водолій»

мом. Вони ніби стрімко переносять минуле в наше бурхливе сьогодення і тим самим поєднують розважливості, спокій предків зі скаженим темпом

сієнка то лише ще одна можливість доторкнутися до світової культури. І треба констатувати, що ця спроба виявилася досить вдалою.